

РЕШЕНИЕ

№ 513

гр. Перник, 25 юни 2014г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, в открито съдебно заседание проведено на тринадесети юни през две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

По докладваното от съдията Георгиева административно дело № 344 по описа за 2014г. на Административен съд Перник, при участието на секретаря И.И., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от КСО, във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на управителя на “ВиК”ООД против решение № КРД-1 от 02.04.2014 на Директора на Териториално поделение на Национален осигурителен институт-гр. Перник, с което е потвърдено задължително предписание изх. № 27364#11 от 07.02.2014г. на контролен орган при териториалното поделение.

Жалбоподателят изказва недоволство от оспореното решение, като твърди, че за него не съществува задължение да изпълни задължителните предписания, като издаде УП-2 и УП-3 за лицето И.П.Г.. Влязлото в сила съдебно решение, с което е отменено като незаконосъобразно уволнението на това лице, не било достатъчно основание да се приеме, че работодателят има задължения да издаде документите посочени в задължителните предписания. В съдебно заседание, жалбоподателят чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и пледира за отмяна на мотивираното решение и на потвърдените с него задължителни предписания. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по жалбата– директора на ТП на НОИ гр.Перник чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд Перник, след като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на законосъобразността на оспорената заповед и на посочените в жалбата основания, приема за установени следните обстоятелства по делото:

По допустимостта:

Жалбата е депозирана в законоустановения в чл. 118, ал. 1 от КСО срок и от лице, пряко засегнато от административния акт, поради което са дължи разглеждането ѝ по същество.

По основателността:

С трудов договор № 022 от 16.04.2008г. И.П.Г. е бил назначен на длъжността “Ръководител група Инкасо” във “ВиК”ООД, гр. Перник. Със заповед № 14 от 23.04.2009г. трудовото му правоотношение е прекратено. С решение № 493 от 25.06.2010г., постановено по ГД № 571 от 2010г. по описа на районен съд Перник заповед № 14 от 23.04.2009г. на управителя на “ВиК”ООД, гр. Перник е отменена като незаконосъобразна. С решение № 229 от 14.10.2010г. по въз. ГД № 659/2010г. състав при Окръжен съд Перник е потвърдил решение № 493 от 25.06.2010г., постановено по ГД № 571 от 2010г.. Съдебен състав при Върховен касационен съд с решение № 359 от

01.11.2011г. по ГД № 276/2011г. е оставил в сила въззивно решение № 229 от 14.10.2010г. по въз. ГД № 659/2010г.. Решението на ВКС е влязло в сила на 01.11.2011г..

И.П.Г. е сезирал ТП на НОИ с искане да му бъде отпусната лична пенсия за инвалидност, поради общо заболяване. При проверка на представените документи и справка в базата данни, длъжностното лице по пенсионно осигуряване е констатирало несъответствия за периода от 14.04.2008г. до 01.11.2011г. в регистъра на осигурените лица по отношение на молителя. Със заповед № V-91 от 05.02.2014г. директора на ТП на НОИ е възложил да се извърши пълна проверка на разходите на държавното обществено осигуряване на “ВиК”ООД. Резултатът от проверката е обективиран в констативен протокол № 458 от 20.02.2014г. и в задължителни предписания изх. № 27364-11 от 07.02.2014г.. Контролният орган е установил, че жалбоподателят е подавал информация за Г. в регистъра на осигурените лица до месец септември 2008г.. Указал е за периода от 24.04.2009г. до 01.11.2011г. да се издаде УП-2 и УП-3, както и за периода от м. октомври 2008г. до 01.11.2011г. да се подаде информация в регистъра на осигурените лица и да се подаде месец септември 2008г. с последен ден в осигуряване 20 септември, като тези указания са обективирани в задължително предписание № 27364-11 от 07.02.2014г. .

Това предписание е оспорено по реда на чл. 117, ал. 2 от КСО от управителя на “ВиК”ООД, гр. Перник пред горестоящия административен орган. С решение № КРД-1 от 02.04.2014г. директорът на ТП на НОИ гр.Перник е отхвърлил жалбата против задължителни предписания дадени по реда на чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО. Недоволен от решението управителят на “ВиК”ООД е подал жалба до Административен съд Перник.

Въз основа на гореописаната фактическа обстановка, която се възприе от представените по делото доказателства, съдът намира жалбата за неоснователна. Доводите за това са следните:

Разпоредбата на чл. 117, ал. 3 от КСО задължава ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт да се произнася по жалбите по ал. 1, т. 3 с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Изчерпването на административния ред за обжалване е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на съдебното обжалване. Съгласно чл. 118, ал. 1 от КСО на обжалване пред административния съд подлежи решението на ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт по чл. 117, ал. 3 от КСО. В случая законоустановения ред на оспорване е спазен. Предмет на съдебен контрол е решение № КРД-1 от 02.04.2014г. на директора на ТП, гр.Перник. Същото е издадено от компетентния орган посочен в чл. 118, ал. 1 от КСО, в предписаната от закона форма и съдържа всички задължителни реквизити посочени в чл. 59, ал. 2 от АПК. Спазени са и административно производствените правила. С оглед на това не се налага отмяната му на основанията по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Спорният момент между страните се свежда до обстоятелството следва ли жалбоподателя, в качеството му на осигурител да издаде УП-2 и УП-3 по отношение на Г. за процесния период до влизане в сила на решение № 493 от 25.06.2010г., постановено по ГД № 571 от 2010г. по описа на районен съд Перник, с което заповедта за уволнение е отменена като незаконосъобразна.

За да отхвърли жалбата против обжалваното пред него задължително предписание, ответникът се е позовал на нормата на чл. 9, ал. 3, т. 2 от КСО и на влязлото в сила съдебно решение, с което заповед № 14 от 23.04.2009г. на управителя на “ВиК”ООД, гр. Перник е отменена като незаконосъобразна. Изложените мотиви като цяло се споделят от настоящия състав. Съгласно чл. 9, ал. 3, т. 2 от КСО за осигурителен стаж се зачита времето, през което лицата по чл. 4, ал. 1, т. 1, 2, 3 и 4 и чл.

4а, ал. 1 от КСО са били без работа поради уволнение, което е признато за незаконно от компетентните органи - от датата на уволнението до възстановяването им на работа, но не по-късно от 14 дни от влизането в сила на акта, с който се признава незаконността на уволнението от съответния компетентен орган. Предвид влизането в сила на решението на Районен съд - Перник постановено по ГД № 571 от 2010г. на 01.11.2011 г., в конкретния случай, този срок е изтекъл на 15.11.2011г.. След тази дата е налице прекъсване на осигурителния стаж. По делото не са налице данни преди тази дата лицето да е предприело действия за постъпване на работа, поради което и със заповед № 33 от 07.12.2011г., считано от влизане в сила на съдебното решение и на основание чл. 325, т. 2 от КТ отново е прекратено трудовото правоотношение. По делото са налични доказателства, от които се установява, че в персоналния регистър на НОИ, в частта актуално състояние на всички трудови договори на Г., има вписване до датата на прекратяване на трудовия договор-23.04.2009г.. След тази дата и до 01.11.2011г. няма данни и липсва подавана информация в регистъра на осигурените лица, същото лице да се осигурява от друг осигурител или да се осигурява на самостоятелно основание. С оглед на изложеното състава приема, че в случая е приложима императивната разпоредба на чл. 9, ал. 3, т. 2 от КСО и от датата на уволнението до влизане в сила на съдебното решение, т.е. за периода от 24.04.2009г. до 01.11.2011г. следва да се издаде УП-2 и УП-3, като и съответно да се подаде информация в регистъра на осигурените лица по реда на Наредба № Н-8 от 29.12-2005г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данните от работодателите и осигурителите за осигурените при тях лица за периода от м. 10.2008г. до 01.11.2011г..

Не се споделят доводите изложени в жалбата, че поради липса на вписване в трудовата книжка не може да се установи датата на възстановяване на работа. В случая става въпрос за трудово правни отношения регламентирани в разпоредбите на Кодекса на труда. Разпоредбата на чл. 354, т. 1 от КТ приравнява на трудов стаж без да е съществувало трудово правоотношение времето, през което работникът или служителят е бил без работа поради уволнение, което е признато за незаконно от компетентните органи - от датата на уволнението до възстановяването му на работа. Признатото за незаконно по установения ред уволнение е обстоятелство, което на основание чл. 5, ал. 1 от НТКТС подлежи на вписване в трудовата книжка от работодателя, прекратил трудовото правоотношение, като относно това дали е вписано или не и защо не е вписано са въпроси извън обсега на настоящото съдебно производство.

Съгласно чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО контролните органи на НОИ, при изпълнение на служебните си задължения, разполагат с компетентност да дават задължителни предписания за спазване на разпоредбите по държавното обществено осигуряване и на разпоредбите за дейността, възложена на НОИ. В рамките на тази законоустановена компетентност контролният орган – инспектор по осигуряването при ТП на НОИ, за неизпълнение на задължение на осигурителя “ВиК”ООД по чл. 5, ал. 7 от КСО да издаде документи за осигурителен стаж и осигурителен доход на Г. за посочения период и след многократна кореспонденция между осигурителя и пенсионния орган, на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО, е дал задължителни предписания, с които е задължил осигурителя в рамките на три работни дни да представи в ТП на НОИ, Перник УП-2 и УП-3 за осигурителен стаж и доход за периода от 24.04.2009г. до 01.11.2011г., както и да подаде информация от м. 10.2008г. до 01.11.2011г. в регистъра на осигурените лица. Съгласно чл. 5, ал. 1 от КСО осигурител е всяко физическо лице, юридическо лице или неперсонифицирано дружество, както и други организации, които имат задължение по закон да внасят осигурителни вноски за други физически лица, а съгласно чл. 5, ал. 4 от КСО

осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично представят в Националната агенция за приходите данни за: осигурителния доход, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, за Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите", дните в осигуряване и облагаемия доход по ЗДДФЛ - поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване. По силата на чл. 5, ал. 7 от КСО осигурителят е длъжен да издава безплатно документи за осигурителен стаж и осигурителен доход. В чл. 1, ал. 5 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж е предвидена възможността пенсионния орган служебно да изиска документи, от заявителя и от осигурителя, като в чл. 2 са посочени изискуемите документи. Удостоверение образец УП-2 е официален удостоверителен документ за осигурителния доход на осигуреното лице и е предназначено да послужи в производството по отпускане или преизчисляване на пенсия. Осигурителят по закон има задължение да внася осигурителни вноски за работещите при него физически лица по трудов договор и при прекратяване на осигуряването е длъжен да снабди осигурените лица с необходимите документи за отпускане на пенсия, каквито са удостоверение обр. УП-2 за осигурителен доход и УП-3 за осигурителен стаж за целия период през който физическото лице е било негов работник или служител. Такова задължение има и съгласно чл. 9, ал. 3, т. 2 от КСО, когато лицето е било без работа поради уволнение, което е признато за незаконно от компетентните органи.

С Кодекса за социално осигуряване (Част първа, глава седма) е уреден контрола по спазване на разпоредбите на държавното обществено осигуряване, който е възложен на контролните органи на Националния осигурителен институт. В правомощията на тези органи е да дават задължителни предписания на осигурителите, когато не са изпълнили задълженията си по държавното обществено осигуряване и да прилагат спрямо тях предвидените в Кодекса принудителни административни мерки. В случая състава приема, че работодателят не е изпълнил задълженията си по държавното обществено осигуряване, като не е подал необходимата информация по чл. 5, ал. 4 от КСО и не е издал документи за осигурителен стаж и осигурителен доход за лицето Г. за периода от издаване на заповедта за уволнение до отмяната ѝ, с влязло в сила съдебно решение, което по силата на чл. 297 от ГПК е задължително за всички.

По изложените в настоящото решение мотиви жалбата на управителя на "ВиК"ООД против решение № КРД-1 от 02.04.2014 на Директора на Териториално поделение на Национален осигурителен институт-гр. Перник, с което е потвърдено задължително предписание изх. № 27364-11 от 07.02.2014г. на контролен орган при ТП на НОИ гр. Перник ще се отхвърли като неоснователна. При извършената цялостна проверка за законосъобразност на акта по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК не се откриха основания, които да доведат до отмяна на акта.

При този изход на спора ще следва да се разгледа и искането за заплащане на юрисконсултско възнаграждение. Ответникът в съдебното производство се представлява от юрисконсулт и искането му за присъждане на разноски е своевременно направено. По силата на тълкувателно решение № 3/2010г. на ОСК във Върховния административен съд, в случаите, в които съдът отхвърли оспорването, страната дължи заплащане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, когато административният орган е представляван от юрисконсулт в съдебноадминистративното производство. Предвид гореизложеното искането се явява основателно и следва да бъде уважено, като жалбоподателят ще следва да бъде осъден да заплати на ТП на НОИ-гр. Перник разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 350лева,

определени съгласно чл. 8, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на управителя на “ВиК”ООД против решение № КРД-1 от 02.04.2014 на Директора на Териториално поделение на Национален осигурителен институт-гр. Перник, с което е потвърдено задължително предписание изх. № 27364#11 от 07.02.2014г. на контролен орган при ТП на НОИ гр. Перник.

ОСЪЖДА “ВиК”ООД, със седалище и адрес на управление на дейността в гр. Перник, ул. “Средец” № 11, с ЕИК 823073638 да заплати на ТП на НОИ, гр. Перник 350лева разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия:/п/